

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: RAVNEN.

Citation: Kaalund, H. V.: "RAVNEN.", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 317. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid86714.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

RAVNEN.

☒ Da paa Solferinos Høje Kampens store Stund var nær,
og den første Morgenstraale lyste paa den franske Hær,
réd langs ad de barske Rækker, som i spændt Forventning stod,
han, "den Tavse": Frankrigs Hersker, paa sin Stridshingst Fod for Fod.

☒ Just da Solens Kugle funkled i den fjerne Horizont,
lod han Blikket, stolt og rolig, glide hen ad Hærens Front.
Pludselig han sænkede Kaarden, bøjed sig ærbødig ned.
"Var det Fanen, som han hilste?" - Ingen vidste ret Besked.

☒ Men med Et der lød med Brusen gennem Rækkerne et Navn.
Det var Ravnén, som han hilste - Hærens gamle, tamme Ravn:
Veteranen, kaldt "*Marengo*", arvet fra den store Tid,
Sejersørnens sorte Skygge - nu en halvblind Invalíd!

318

☒ Kold som Skæbnen, ligegyldig for den Hyldest, som den fik,
sad den paa Zouavens Skulder, stirrende med finxens Blik.
Det var den, "den Tavse" hilste: Ravnén, som i hundred Slag
havde fulgt hans store Onkel gennem Sejr og Nederlag -

☒ været med ved Pyramiden, med ved Berrezinas Bro,
fulgt ham over Ruslands Sletter, svævet over Waterloo!
- Sagnet gik, at paa sin Finger havde han engang den holdt,
klappet paa dens sorte Vinger, overmodig, sejerstolt.

☒ - Næsten et Aarhundred gammel; af ham selv med Navnet døbt,
sad den paa Zouavens Skulder, tavs, som var af Malm den støbt.
Atter flagred Frankrigs Ørne, atter spored den nu Blod:
Aadselsravnén - Ørnens Skygge - Dødens Fugl saa sort som Sod!

319